

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLEÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 26 JANUARIJ.

Dood van den Erfprins.

De koninklijke prins is gestorven in dezelfde kamer waar Leopold I bezweken is. Sedert vier dagen lag hij in ijling. Zijn doodstrijd begon donderdag om 5 ure namiddag. 40 minuten na middernacht is hij bezweken. Reeds om 11 ure was het gerucht zijns overlijdens te Laken verspreid.

Het einde des lijdens van den prins was sedert verscheidene dagen voorzien, en indien de laatste bulletins zoo kort waren, is dit gebeurd op verzoek des Konings, die het land niet verontrusten wil.

De Koningin en de Koningin bevonden zich aan weerskanten van het bed, de hand van het kind in de hante houdende.

Rond acht ure had de prins volkomen het bewustzijn verloren. Bij zeldzame tusschenpoelen opende hij nog de oogen, wanneer de Koningin en de Koningin hem bij zijnen naam riep.

De Koningin heeft de prinses Amelia doen komen, die binnengeleid werd door mevrouw de hertogin van Ursel. Het toneel van dit afscheid was hartseurend.

Mgr de graaf van Vlaanderen is ten negen ure op het kasteel aangekomen, maar vertrokken omtrent middernacht. Hij heeft dus zijn neefje niet zien sterven.

De eerw. pastoor van Laken heeft den prins het H. Olijsel toegeliend en de gebeden voor de stervenden gelezen.

Toen de lijder den laatste adem uitblies, waren in de kamer, behalve de Koningin en de Koningin, de heeren Donny, graaf Vander Straeten-Ponthoz, de doctoren Henriette, Wimmer en Spring, de twee Zusters van Liefde, welke den prins hebben opgepast, en de twee kamerbedienden van den prins.

Geurende de drie laatste dagen had de Koningin het bed van haren zoon niet verlaten; zij bleef al dien tijd zonder van kleeren te veranderen.

De Koning, diep aangedaan en ter prooi aan de hevigste smart, kwam verscheidene malen gedurende den nacht naar den toestand van zijn kind vernemen.

Toen het overlijden vastgesteld was, liet de Koning zich in eenen zetel neder vallen en slaakte hartseurende kreten. De geneesheeren dachten zelfs een oogenblik hem bloed te laten. Hij was in eenen erbarmlijken toestand, en men heeft hem naar zijn bed moeten dragen.

De droefheid der Koningin grenst aan wanhoop.

De twee jonge prinsessen, zusters van den overleden prins, hebben dezen morgen het paleis van Laken verlaten, om voorloopig het paleis van Brussel te betrekken.

Rouwvlagen zijn uitgestoken aan de gevels van de hotels der consulaten, der voornaamste openbare gebouwen, maatschappijen enz.

De vertooningen in den Munt- en Park-schouwburg, alsook in den Théâtre des Délassements, zijn opgeschort.

De Théâtre Molière en der galeries St-Hubert spelen voort.

Het schijnt dat de prins een zeer goedaardig karakter had. Al de dienstboden van het kasteel beminden hem om 't meest.

Wanneer een der knechten eenen misslag beging, en door den dienstofficier eene bestraffing had ingeloopt, verkoos de prins zijne eigene onbehoefte van verzuimen te beschuldigen, om den plichtige te sparen.

Hij had vooral een zeer edelmoozig hart: hij zou alles gegeven hebben, om eenen gelukkigen te maken. Ziehier te dien opzichte eenen trek, die hem gansch doet kennen. Verleden Kerstdag had de Koning, om zijn lijdend kind te vermaken, in 't midden der kamer eenen Kerstboom doen oprichten, die schitterde van lichten en overloden was met speelgoed.

De Hertog van Brabant, na genoeg gesmaakt te hebben al die fraaijgheden te plukken, deed eene groote doos brengen, legde er alles zorgvuldig in, en gaf ze vervolgens aan d' Henriette, hem vertoekende 't speelgoed uit te deelen aan zijne jonge zieken in 't hospitaal.

De Koningin heeft er zich sterk tegen verzet dat het lijk van haren zoon zoo gebalsemd worden. Zaterdag morgen, om 11 ure, is het stoffelijk overschot van den prins in eene drijlubbele kist gelegd. De eerste kist was gevoerd met witte

zijde. Dit treurige tafereel heeft plaats gehad, in tegenwoordigheid van den Koning en de Koningin, den aartsbisschop van Mechelen en verscheidene personen van het koninklijk huis. Deze treurige plechtigheid van het laatste vaarwel, heeft gelegenheid gegeven tot een der hartverseurendste toneelen.

Op verlangen der Koningin is de sterfkamer gesloten geworden, en niemand werd nog toegelaten om het lijk van den prins te zien.

Onmiddellijk na het overlijden van den prins, werd een altaar gemaakt op eene groote kas, geplaatst tusschen de twee vensters der slaapkamer van den overledene. Een Christusbeeld, te midden van kandelars, maakte er de gansche versiering uit.

De twee Zusters van Liefde hebben bij het lijk het overige van den nacht gewaakt.

Ter gelegenheid des overlijdens van den erfprins, heeft de aartsbisschop van Mechelen den volgende bevelbrief afgekondigd:

« Victor-August-Isidor Dechamps, door de gratie Gods en van den heiligen apostolischen Stoel, aartsbisschop van Mechelen, primaat van België, assisteerend prelaat van den pauselijken troon.

» Aan de geestelijkheid en de geloovigen van ons bisdom, zegen en zaligheid in den Heer.

» Beminde broeders,

» De dood van onzen welbeminden erfprins treft de koninklijke familie en de gansche Belgische familie in het harte. Zij die den vermoedelijken erfgenaam van den troon van dichtbij hebben gezien, zij die hem van nabij hebben gekend, weten alleen wat wij verloren hebben.

De Voorzienigheid is evenwel moeder, en zij houdt niet op dit te zijn, wanneer zij ons beproeft. Zij ontleent ons onzen prins, maar 't is om ons eenen engel te geven, een engel welke voor den Koning en de Koningin, voor het onrustige en bedroefde België zal bidden. Wij zijn ongetwijfeld verplicht den prins aan het altaar te herdenken, maar wij hebben tenzelfden tijd allen noodig hem te zeggen, dat hij zich onzer herdenken zou. Bid dan voor hem, Z. B. B., maar hebt tevens de wettige hoop zijne gebeden met de onze te zien verhoord worden: den Koning en de Koningin te zien vertroost worden in evenredigheid hunner smarten; het land, getroffen zoals het zijn moet door eene beproefing die het tot inkeer moet doen komen — voortaan getrouw te maken aan zijne roemrijke overleveringen van katholieke en vrije natie, onafhankelijk en sterk door de eenidracht van al zijne kinderen.

» Gegeven te Mechelen, onder ons zegel, ons handteeken en het tegenhandteeken van onzen sekretaris, den 22 januarij 1869

» VICTOR-AUGUST,

» Aartsbisschop van Mechelen.

» L. C. GRIETEN, sekretaris. »

Die brief is kort, maar hij is veel omvattend; het is een meesterstuk van rijkheid van gedachte, van sierlijkheid in den vorm. De laatste zinsneef heeft eene diepe beteekenis, die niemand zal ontgaan en die wij hopen dat vruchten dragen zal.

Begravenis van den Prins.

De begrafenis van den erfprins heeft gisteren maandag te Laeken plaats gehad te midden van eenen overgroeten toeloop van volk. Onder anderen bemerkte men de officieren van het huis des konings en des hertogs van Vlaanderen, de hooge officieren van het garnizoen, de generelen bevelhebbers der provinciën, de gezanten der vreemde mogendheden hebbende aan hun hoofd den pauselijken nuncius; de deputate der Kamer der Volksvertegenwoordigers, het Senaat bijna compleet, de ministers, enz., enz.

De geestelijkheid deed processieswijze hare intrede in het erehof van het kasteel een kwart voor elf uren. De geestelijke stoet was voorafgegaan van het kruis hetwelk omringd was van paters capucienen, daarna kwamen de geestelijken der parochie van Laeken, de kanunniken assistenten van het aartsbisdom van Mechelen, de bisschoppen van België en eindelijk de aartsbisschop van Mechelen, de mijter op het hoofd en liebbende aan zijne zijde zijne grootvikarissen die de aartsbisschoppelijke koorpauze van weerszijden terughielden.

Na dat de gewoontelijke gebeden over het lijk gelezen waren, moest er overgegaan worden tot de lichting. Er waren twaalf sterke soldaten noodig om de drie dubbele zerk tot in den voorhang van het paleis te dragen, alwaar het op eene rijkversierde berie geplaatst werd.

Op het oogenblik dat men de laatste toebereidsels maakte, op het oogenblik dat het stoffelijk

overblijfsel van den jongen hertog van Brabant voor altijd het paleis ging verlaten waar hij geboren was en waar hij zijne te korte dagen gesleten had, op dat oogenblik werd er eene zwarte draperij opgeheven die den ingang van een kabinet sloot en twee mannen kwamen te voorschijn; twee mannen, bleek en stilzwijgend, wachtende het oogenblik om zich ter kerk te begeven. Het was eerstens, de Koning, de vader van het kind dat men ging begraven, en de graaf van Vlaanderen die zijnen weenenden broeder ondersteunde.

De stoet begaf zich naar de kerk. Een eskadron der gidsen en der burgerwacht te paard, daarachter de gerestelijkheid, dan het lijk gevolgd door den Koning en den graaf van Vlaanderen te voet, en verder alle andere personen.

De kerk van Laeken was versierd op dezelfde manier als voor de begrafenis van wijle de Koningin, grootmoeder van den prins. Na den dienst werd het lijk naar den grafkelder gedragen en geplaatst naast de lijkst van den ouden Koning Leopold I. De Koning en de hertog van Vlaanderen hebben het lijk tot in den grafkelder vergezeld, waarna zij plaats genomen hebben in de rijtuigen van het Hof om naar het paleis terug te keeren.

Om half twee was alles gedaan.

Aardbeving.

Men schrijft uit Stockholm, aan den Daily News:

» De telegraf heeft, over eenige dagen eene aardbeving gemeld, welke op Nieuwjaarsdag in Zweden zou hebben plaats gehad. Dewijl dit een natuurverschijnsel is hetwelk zeer zelden, men moet zeggen bijna nooit, in dit land voorkomt, ben ik in staat dit gerucht te lozenstraffen en de feiten te melden zooals dezelve wezenlijk hebben plaats gehad.

» Het is waar dat men omtrent eene halve uur na zonsopgang te Stockholm een hevige gedruisch heeft gehoord, gelijk aan dat van een kanonschot, hetwelk men in de verte zou gelost hebben; dit gedruisch ging gepaard met eene schudding, welke zekere personen voor eene aardbeving of voor eene oppervlakkige schokking aanzagen.

» Hetzelfde verschijnsel werd opgemerkt te Upsal, te Forsund en in verscheidene dorpen der boorden van het Molnemeer, alsook in de sterkte Washalm. Men dacht in het eerste oogenblik dat er kwestie was van eene ontploffing nitro-glycerine; doch men vernam spoedig dat er dien dag verscheidene meteorische stenen op de grondgendommen van den graaf Essen, in Upland, waren gevallen.

» Van een anderen kant hoorden verscheidene boeren, welke van de goddelijke dienst terug keerden, en die een zijpad ten zuiden van Upsal een klein meir volgden, boven hunne hoofden drie hevige ontploffingen en zagen een oogenblik later een zeker getal stenen op de oppervlakte van het bevrozen meir nedervallen. Zij namen er eenige op welke nog warm waren.

» Eenige andere stenen hadden het ijs doen bersten, en waren in het water gevallen, of wel waren zoo heet gebleven, dat zij het ijs deden smelten, waarop zij gevallen waren. Desteenen, welke men had opgeraapt hadden hockige en scherpe punten. De grootste, welke zijn bijeen verzameld, hadden de grootte eener vuist en andere slechts die van eene noot. Eenige derzelve waren zoo dicht bij de boeren gevallen, dat zij onmiddellijk werden opgeraapt. De vrouwen waren verschrikt. Men heeft een 12al dezer stenen naar Stockholm gezonden, welke voor echte meteorische stenen herkend zijn, en die zullen ontleed worden. »

M. Boufflette, pastoor te Oreye, is pastoor benoemd te Xhendremaal, in veranging van M. Hallet, overleden.

Men schrijft uit Luik, 24 januarij:

» Een arm huisgezin uit onze omstreken is op eene onverwachte wijze door het lot begunstigd geworden.

Verleden week ontving de sedert vele jaren blinde vader, eenen brief, welke hem verzocht zich naar Maastricht te begeven, waar de aangenaamste verrassing hem verwachtte. Hij vertrok onmiddellijk met zijne vrouw, beiden even nieuwsgierig om te weten waarvan er kwestie mocht wezen. Toen zij in het aangeduide adres kwamen, vernamen zij dat eene tante, sinds langen tijd vertrokken en nu sedert eenige dagen overleden, hun een voldoende kapitaal had nagelaten, om voor het overige hunner dagen gerust te kunnen leven. Hoogst tevreden en zeer gelukkig, keerden zij naar hunne woning terug.

Men meldt uit Brussel: Wij hebben nog een slachtoffer van den sterken drank aan te

stippen. Dinsdag, om drie ure des namiddags, heeft men den genaamde Mathias Flamand, werkman, oud 69 jaar, in zijne kamer dood gevonden. Men schrijft deze bijna schielijke dood toe aan het onmatig gebruik van sterken drank. Nevens het lijk heeft men eene kan met jenever gevonden.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Men schrijft uit Grouw, 22 januarij:

Men heeft gehoord van eene drijvende comedie, op de stroomen van Amerika, — een drijvend hospitaal op de Theerns kent ieder, — er was vroeger sprake van eene drijvende kerk te Leeuwarden; de eer van op eene drijvende school te kunnen wijzen, komt aan onze waterachtige landdouwden toe. Op de grenzen van Idsderadeel en Smallingerland, daar waar de zeer uitgestrekte lage hooilanden beginnen, welke tusschen Grouw en Boornbergum liggen vindt men Groëngahuizen, een tiental boerenwoningen aan de Wijde-EE. De kinderen dezer menschen zijn door breede stroomen van Grouw en door verre afstanden van elk ander dorp gescheiden. Nu heeft zich een particulier eene soort van ark doen timmeren van eene schuit; in het eene gedeelte heeft hij zijne huishouding; het andere deel, daarvan afgescheiden, is tot school ingericht. Naar men verzekert, leeren de kinderen hier afgelegen Smallingerlanders zeer goed.

Sedert eenigen tijd houdt men zich hier ten lande bezig met een scheikundig onderzoek naar de petroleum, in verscheidene deelen van Oost-Indië verzameld. Uit dat onderzoek is gebleken, dat de producten uit Cheribon en Soerabaya bepaalde aard- of steenoliën zijn, terwijl die uit Rembang en Bandjermassin eene strooperige of boterachtige massa vertoonen, waaruit de vloeibare vluchtige stoffen door verdamping verwijderd zijn.

Frankrijk.

Eene rouwmiss is heden voormiddag gevierd in de kapel der Tuileries, ter gelegenheid van den 76^{en} verjaardag der rampspoedige dood van Koning Lodewijk XVI. De Keizer en de Keizerin hebben, met geheel het Huispersoneel, dien rouwdienst bijgewoond.

Bij de ontvangsten des ministers der buitenlandse zaken bemerkte men gisteren den erwaarden pater Trullet, van de orde der Franciscaners, een der uitstekendste godgeleerden en Franschen, hoewel geboren in Rome, alwaar hij de gewichtige bediening van examinatore der Bisschoppen uitoefent. Hoezeer monnik, is hij een der gezelligste en aangenaamste mannen in gezelschap.

Naar men verzekert, is hij met de aanbelangde zending gelast betrekkelijk het oecumenisch Concilie en het *modus vivendi* tusschen de Pauselijke Staten en Italië.

Engeland.

Londen, 22 januarij.

De kinderen van onzen kroonprins zijn heden uit België, langs Southampton, in Osburn terug gekeerd.

Ter Beurze heerscht ietwat betere kooplust, hoewel men nog geenszins gerust is over den politieken staat van zaken op Europa's Vastland. De speculanten zijn behoedzaam en zien de kat uit den boom.

De Times neemt zonder voorbehoud de verklaring van Keizer Napoleon aan, dat het beginsel, hetwelk alle gedachten en daden van dien soeverein sedert twintig jaren heeft beheerscht, het belang en de grootheid van Frankrijk is geweest. « Te midden van allerlei teleurstellingen » zegt het blad « en omringt van moeilijkheden, die hem wel hadden kunnen afschrikken, heeft hij vast gehouden aan zijn geloof, dat hij Frankrijk onder zijne leiding zou ontwikkelen, en hij is in zekere maat geslaagd.

« Frankrijk is groot geweest onder zijn bestuur; hij heeft, en niet slechts een of twee malen, op de openbare meening in Frankrijk, in deszelfs voordeel, geantwoordeerd; dit kan alleen zijn ontkenning, die zijn verstand door zijn gevoel laat overheerschen. Maar evenmin goede bedoelingen als weldagen kunnen ons blind doen zijn voor de tekortkomingen van het imperialisme of voor zijne onvermijdelijke mislukking als eene duurzaamere regeringsvorm. Het is onmogelijk, dat het noodlot van eene groote natie afhangt van de kans, dat uitstekende bekwamheid voortga, in een enkel geslacht erfelijk te zijn. »